

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 90.

Vydána dne 18. října 1923.

Obsah: 193. Nařízení, jímž provádí se zákon ze dne 11. července 1922, č. 241 Sb. z. a n., o potírání pohlavních nemocí.

193.

Vládní nařízení ze dne 9. října 1923,

jímž provádí se zákon ze dne 11. července 1922, č. 241 Sb. z. a n., o potírání pohlavních nemocí.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 11. července 1922, čís. 241 Sb. z. a n., o potírání pohlavních nemocí:

Povinnost dáti se léčiti.

§ 1.

Dáti se léčiti lékařem po zákonu oprávněným vykonávati lékařskou praxi buď soukromě neb ve veřejném ústavě léčebném (§ 2 zák.) povinen jest každý, u něhož byla lékařsky zjištěna příjice (syfilis) nebo kapavka (gonorrhoe) nebo měkký vřed (ulcus mole), pokud tyto nemoci jsou ve stadiu nakažlivých příznaků nebo pokud vzbuzují obavy, že příznaky takové vzniknou.

Zjištění, zda určité osoby vyhovují povinnosti dáti se léčiti.

§ 2.

Při osobách, u nichž úředně bylo zjištěno pohlavní onemocnění a které provozují pohlavní styky s častým střídáním a za úplaty, nebo jsou úřadům známy svým zhýralým životem, dále které při svém povolání mohly by, jsouce nedokonalé vyléčeny, přenést nemoc na jiné osoby (holiči, hostinští, číšníci, výrobce potravin, porodní báby, ošetřovatelé nemocných a pod.), nebo které by mohly nákazou ohrozit spolubydlící, členy rodiny nebo spolupracovníky (služebné, nocleháři, učňové, zaměstnanci v závodech a pod.), může úřad (§ 23 zák.) zavést řízení podle

§§ 4 a 5 tohoto nařízení za zjištěním, zda vyhovují povinnosti dáti se léčiti.

Nucené lékařské vyšetření.

§ 3.

(1) Při posuzování otázky, je-li tu po rozumu odst. 1. §u 4 zák. odůvodněné podezření, že obviněný jest stížen pohlavní nemocí, je přihlížeti zejména také k tomu, kým obvinění bylo vzneseno.

(2) Obvinění, učiněné anonymně neb osobou zcela neznámou nebo nehodnou důvěry, nelze samo o sobě považovati za dostatečné k tomu, aby nařízeno bylo lékařské vyšetření.

(3) Lze je však v tomto případě naříditi, je-li tu jiná okolnost vzbuzující odůvodněné podezření, zejména jde-li o osobu známou zhýralým životem neb oddanou řemeslné prostituci, o příživníka takové osoby neb o osobu, která byla již jednou usvědčena, že způsobila nákazu pohlavní nemocí.

§ 4.

(1) V případech odůvodněného podezření, uvedených v odst. 1. §u 4 zák., oboje úřad (§ 23 zák.) obviněného za účelem zjištění pohlavní nemoci lékařem k tomu ustanoveným.

(2) Toto vyšetření provádí až do další úpravy úřední lékař příslušného úřadu první stolice (§ 23 zák.).

(3) Tam, kde by úřední lékaři pro jiné své povinnosti s tento úkol nebyli, ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy učiní v dohodě s kompetentními ministerstvy opatření, aby tímto vyšetřováním po dobu přechodnou, zvláště nežli budou zřízeny zdravotní obvody a obce po rozumu zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 332 Sb. z. a n., a ze dne 13. července 1922, č. 236 Sb. z. a n., pověřeni byli jiní lékaři, pokud možno odborníci.

§ 5.

(1) K žádosti obviněného jest povolit, aby se dal vyšetřiti na své útraty svým soukromým, pokud možno odborným lékařem. V tomto případě je povinen předložiti úřadu lékařské vysvědčení, z něhož je patrné, zda jest postižen pohlavní nemocí či nikoliv.

(2) Má-li úřední lékař pochybnosti o správnosti posudku, obsaženého v předloženém lékařském vysvědčení, anebo vzejdou-li mu pochybnosti v případě, kde sám předseval vyšetření, může si vyžádati vyšetření na klinice nebo v jiném odborném ústavě neb u odborného lékaře.

(3) Zdráhá-li se obviněný podrobiti se prohlídce nebo nepředloží-li lékařské vysvědčení soukromého lékaře, může býti z nařízení úřadu dodán do veřejného ústavu léčebného.

(4) Zatímní opatření (isolace, dodání do ústavu léčebného a pod., § 4, odst. 4., zák.), jichž je nevyhnutelně třeba, aby se zamezilo nebezpečí rozšíření nákazy, provede úřad podle návrhu úředního lékaře.

§ 6.

Ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy náleží učiniti opatření, aby, pokud půjde při úředním vyšetřování podle §§ 4 a 5 tohoto nařízení o podrobná vyšetření pohlavních nemocí podle vědeckých method, vyšetřování tato byla umožněna.

Nucené léčení v ústavech.

§ 7.

(1) Ustanovení o nuceném dodání do ústavu léčebného podle § 5 zák. použití jest proti osobám, jež podle zjištění ošetřujícího nebo úředního lékaře stíženy jsou pohlavní nemocí a způsobem svého života nebo tím, že zachovávají lékařských nařízení, způsobiti mohou rozšíření nemoci.

(2) Jsou to zejména osoby uvedené v § 2 tohoto nařízení.

Dodatečné lékařské vyšetření.

§ 8.

Dodatečné vyšetření podle § 6 zák. může býti nařízeno buď ošetřujícím lékařem nebo z moci úřední.

§ 9.

(1) Neuposlechne-li nemocný nařízení ošetřujícího lékaře, aby se dostavil k dalším prohlídkám (§ 6 zák.), jest ošetřující lékař povinen učiniti o tom úřadu (§ 23 zák.) písemné oznámení [§ 7, odst. 1., čís. 1. c), zák.].

(2) Rozhodnutí úředního může si však vyžádati i nemocný sám, má-li za to, že jeho zdravotní stav nevyžaduje dalšího periodického vyšetřování, nařízeního ošetřujícím lékařem. V takovém případě rozhodne úřad, vyslechna úředního lékaře, jenž podá návrh podle výsledku provedeného úředního šetření.

(3) Neuposlechne-li nemocný vyzvání úředního, aby podrobil se periodickým vyšetřením svého dosavadního nebo podle své volby jiného soukromého lékaře, může úřad naříditi periodická vyšetření z moci úřední lékařem k tomu ustanoveným (§ 4 nař.).

§ 10.

(1) Dodatečné lékařské vyšetření z moci úřední lze naříditi jen k návrhu úředního lékaře.

(2) Dodatečné lékařské vyšetření podle § 6 zák. lékařem k tomu ustanoveným (§ 4 nař.) naříditi může z úřední moci úřad (§ 23 zák.) zejména při osobách uvedených v § 2 tohoto nařízení, u nichž bylo úředně zjištěno pohlavní onemocnění.

§ 11.

Zdráhá-li se nemocný v případech uvedených v §§ 9 a 10 tohoto nařízení podrobiti se vyšetření úředním lékařem, může býti za vyšetřením dodán do ústavu léčebného.

Povinnosti ošetřujícího lékaře.

§ 12.

(1) Každý lékař jest povinen vésti záznamy o nemocných, jež ošetřuje, stížených pohlavními nemocemi, uvedenými v § 1 zák.

(2) K tomu účelu má se dotázati nemocného na jméno, bydliště, věk, zaměstnání a stav rodinný, a tyto údaje nemocného spolu s označením druhu nemoci zaznamenati, dále upozorniti jej na nakažlivost nemoci a trestnost přenesení nákazy, podle okolností jej varovati před uzavřením sňatku a doručiti mu bezplatně na řádné potvrzení tištěné poučení o nemoci jej stihnoucí.

(3) Tlštěná poučení dodá lékařům bezplatně příslušný úřad (§ 23 zák.).

(4) Lékař jest povinen dotázati se nemocného, od koho postižen byl nákazou, upozorniti jej na následky, jež by pro něho mohlo míti udání nepravdivé, a pokud údaje nemocného jsou přesné, oznámí je úřadu (§ 23 zák.).

(5) Písemná oznámení po rozumu § 7 zák. povinen jest ošetřující lékař zaslati příslušnému úřadu první stolice (§ 23 zák.) v uzařené obálce.

(6) Každý lékař jest povinen předepsané záznamy o pohlavně nemocných jím léčených chovati bezpečně uzamčené tak, aby osoby nepovolane nenalezly k nim přístup. Porušení této povinnosti jest trestno podle § 17 zák.

Úřední spisy a záznamy.

§ 13.

(1) Policejní neb obecní úřady jsou povinny příslušným úřadům (§ 23 zák.) dáti žádané zprávy ze spisů, týkajících se dosavadního dozoru na prostituci, nebo dovoliti do spisů těchto nahlédnouti k cíli provádění zákona.

(2) Soudy jsou povinny činiti úřadům tímto oznámení o zahájení a výsledku všech případů, soudní cestou podle zákona stíhaných.

(3) O všech případech pohlavních onemocnění, jež byly předmětem úředního jednání podle ustanovení zákona, jsou povinny příslušné úřady (§ 23 zák.) vésti přesné záznamy za případným dalším sledováním jich podle §§ 2, 4 a 6 zák.

(4) Všechny úřední spisy a záznamy, týkající se provádění zákona o potírání pohlavních nemocí, povinen jest úřední lékař chovati bezpečně uzamčené tak, aby osoby nepovolane nenalezly k nim přístup.

Poučování o pohlavních nemocech.

§ 14.

Opatření uložená státní správě, pokud jde o poučování mládeže a nejširších vrstev obyvatelstva o pohlavních nemocech (§ 12 zák.),

provede postupně ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě s ministerstvem školství a národní osvěty, ministerstvem národní obrany a ministerstvem sociální péče.

Trestné činy stíhané soudem.

§ 15.

(1) Bylo-li oznámení pro některý z trestných činů uvedených v zákoně a stíhaných soudem (§§ 18, 20 a 21 zák.) učiněno přímo u úřadu uvedeného v § 23 zák., jest tomuto nejprve postupovati podle §§ 3, 4 a 5 tohoto nařízení.

(2) Pokud jde o přestupky podle §§ 20 a 21 zák., jest učiniti ihned oznámení soudu, nehledíc na výsledek úředního zdravotního vyšetření.

(3) Jde-li o činy trestné podle § 18 zák., postoupí úřad došlé oznámení soudu k projednání teprve, zjistí-li se úředním lékařským vyšetřením, že podezření jest odůvodněné.

Opatření v oboru příslušnosti vojenské správy.

§ 16.

Pro případy spadající v obor příslušnosti vojenské správy vydány budou ku provádění zákona zvláštní pokyny.

Spolupůsobení obcí a policejních úřadů.

§ 17.

Obecní a policejní úřady jsou povinny činiti příslušnému úřadu (§ 23 zák.) hlášení o všech případech, udávších se v jejich obvodu a k jejich úřední vědomosti došlých, jež mohou býti podnětem pro zakročení tomuto úřadu nebo soudu podle ustanovení zákona.

Osvobození od poštovního.

§ 18.

Psaní obsahující oznámení a hlášení podle §§ 7, 8 a 23 zák., svědčící politickým úřadům nebo ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, jsou, nejde-li o dopravu místní, osvobozena od poštovního a budtež proto opatřena na adresní straně doložkou: „Na úřední výzvu, prosto poštovního“.

Způsob úředních jednání.

§ 19.

Veškerá úřední jednání podle ustanovení zákona bud' te^ž vedena způsobem sice přesným, ale ohleduplným a šetrným, aby postižený poznal, že jde pouze o účely zdravotní a vlastní zájem jeho, podle okolností jeho rodiny.

Účinnost nařízení.

§ 20.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedení nařízení.

§ 21.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Beneš v. r.
Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Novák v. r.
Dr. Hodža v. r.	Tučný v. r.
Dr. Markovič v. r.	